

van der memorie van der prochiekerck van Rotterdam' 47).

De administratie van de ontvangsten van de memoriemeester van 1472 tot 1559 is bewaard gebleven. Men krijgt daaruit de indruk dat er vrijwel geen huis in Rotterdam stond dat niet met een kleinere of grotere jaarrente was belast en omdat de naam van de huiseigenaar, op wie de betalingsplicht rustte, steeds wordt vermeld zou men uit deze registers een redelijk compleet bevolkingsregister van de stad over bijna een eeuw kunnen opbouwen. Ook de schenkingsakten (fundatiebrieven) werden als bewijsstukken in registers ingeschreven. Twee hiervan zijn eveneens bewaard gebleven 48). De oudste schenking voor een memorie dateert van 1335, dus zelfs van vóór de verlening van het stadsrecht aan Rotterdam (1340). Hierin wordt wel over memoristen en (nog) niet over een college van memorieheren gesproken, maar het stuk mag als een bewijs voor het bestaan ervan toch wel gelden.

In het jaar 1502 had het totaal aan renten 336 pond Hollands bedragen, in het jaar 1530 was dit 442 pond. Af en toe werden renten afgelost. De kerkmeesters en het Begijnhof betaalden evenzogoed zulke renten als particuliere eigenaars. Veel landerijen lagen in de direkte of wijdere omgeving van de stad, niet alleen in Kralingen en Hillegersberg maar ook in Zevenhuizen, Bleiswijk, Nieuwerkerk en Vlaardingen 49).

Hoeveel 'domini memoriarum de Roterodamis' of 'gemeen priesteren van de memoriën binnen deser stede' er waren is niet bekend. Het is niet noodzakelijk dat alle geestelijken, die aan de St. Laurenskerk waren verbonden, tot het college hebben behoord. Namen van bekende Rotterdamse families zoals Nachtegael, Van Crimpen, Sloot komen wel in hun rijen voor maar toch vrij zelden. De pastoor deelde in de inkomsten, getuige een post voor hem over 1530: 'die pastoor 8 schell. om die namen opt stoel te nomen alle Sonnendachs'. Aangezien in het Begijnhof en het St. Elisabethsgasthuis (Oude vrouwenhuis) gelden voor het lezen van memoriën in de eigen kapel werden betaald, is het waarschijnlijk dat de daar inwonende biechtvaders niet tot de memoristen behoorden.

Het volgende geeft ons in dit verband een kijkje op de luister waarmee sommige diensten werden gevierd: op 5 juli 1532 bepaalde de priester meester Cornelis Louweriszoon te Rotterdam in zijn testament o.a. dat op de octaaf van Onze Lieve Vrouwedag visitatie de memorieheren 'een festum compositum (zouden) houden tot alle getijden van den dage ende ter homisse met tgroete orgel ende scoelkynder ende roede cappen, als men hout dat festum